

тя от своя страна да предаде на нелегалните да отидат и приберат муниципите. Водена от убеждението „Ние като християни и особено аз не мога да откажа подслон в манастира“ игуменията ги приема, но и така не успява да влезе в контакт с въпросната жена. Въпреки това е привлечена като съучастник по делото на горяните в Сливенско. Прокурорът по делото разглежда този случай като извънреден. В заключителната си реч подчертава, че „...подсъдимата не е като останалите подсъдими. Тя има особено положение пред останалите подсъдими в този процес. Тя е една, която се е отдала на религията и същевременно от мястото, което е заемала, се е съгласила да служи на лагера на контрареволюцията, на лагера на реакцията. Обвинението против подсъдимите, в частност подсъдимата монахиня Симфороза е за ужасна и чудовищна вина и изисква строга присъда, най-тежко наказание“. ¹⁵

С присъда № 851 от 18 октомври 1951 г. Старозагорският окръжен съд присъждая:

„Признава подсъдимата Елена Георгиева Мечкова (монахиня Симфороза) на 44 години от гр. Пловдив, а живуща в с. Сотиря, Сливенско в манастира „Св. Петка“ за виновна в това, че е подпомагала с оръжие, храна и боеприпаси и улеснявала членовете на бандитската организация и самата бандитска организация. Монахиня Симфороза е вражески настроена към народната власт и е била във Франция и Турция, където е влязла в съюз с англоамериканските империалисти и техните слуги – турските реакционери, гръцките монархофашисти и бандата на Тито. Вследствие на изложените данни, съдът я осъжда на 7 години лишаване от свобода и да се конфискува в полза на държавата по една втора идеална част от движимото и недвижимото ѝ имущество.“ ¹⁶

Въпреки очевидния правен абсурд, тъй като монахиня Симфороза не е притежавала никакво оръжие и не е подпомагала с такова нелегалната организация, в манастира не са намерени никакви боеприпаси и накрая не е познавала никого от бандата на Тито (ако въобще е имало такава банда), Елена Мечкова е принудена да изтръпи

---

15 „Църковен вестник“ 2003, 15.

16 РИМ Сл., отдел Нова и Най-нова история, инв. № 6216.